

ĐA-VÍT LÊN NGÔI VUA

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 2:1-11; 5:1-12

Câu gốc: “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin cho tôi biết các đường lối Ngài, và dạy dỗ tôi các nẻo đường Ngài. Xin hãy dẫn tôi trong lẽ thật của Ngài, và dạy dỗ tôi, vì Ngài là Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi tôi, hằng ngày tôi trông đợi Ngài” (Thi Thiên 25:4-5).

Mục đích: Giúp học viên hiểu phải cầu nguyện trước khi làm bất luận điều gì và phải chờ đợi sự dẫn dắt của Chúa.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Chương trình của Chúa tốt đẹp hơn hết (<i>Rô-ma 8:28-30</i>)
Thứ Hai	Thứ hai: Đa-vít, vua của Giu-đa (<i>II Sa-mu-ên 2:1-11</i>)
Thứ Ba	Thứ ba: Đa-vít, vua của cả dân Y-sơ-ra-ên (<i>II Sa-mu-ên 5:1-5</i>)
Thứ Tư	Đa-vít đóng chiếm Giê-ru-sa-lem (<i>II Sa-mu-ên 5:6-12</i>)
Thứ Năm	Đức Chúa Trời có chương trình cho đời sống chúng ta (<i>Phục Truyền 32:9-12; Thi Thiên 75:6-7</i>)
Thứ Sáu	Vâng phục ý Chúa (<i>Thi Thiên 40:8</i>)
Thứ Bảy	Cầu xin Chúa dẫn dắt (<i>Thi Thiên 25:4-5; 143:10</i>)

Khai Triển Bài Học

Sau khi Sau-lơ qua đời, trong xứ không có vua. Kẻ thù xung quanh rất nhiều, mà Y-sơ-ra-ên không có vua thì rất nguy, dân chúng không có người hướng dẫn, đời sống không trật tự, có thể bị kẻ thù tấn công bất ngờ. Mặc dầu Đức Chúa Trời đã dùng Sa-mu-ên xúc dầu cho Đa-vít làm vua Y-sơ-ra-ên thế cho Sau-lơ, nhưng bây giờ Sa-mu-ên đã qua đời, Đa-vít phải làm sao để chính thức lên ngôi? Ông phải đi từng bước một.

I. ĐA-VÍT LÀM VUA CHI PHÁI GIU-ĐA (II Sa-mu-ên 2:1-11)

Lúc này, Đa-vít có thể đặt kế hoạch hành quân để chiếm cứ và xưng vương, vì lực lượng của ông rất mạnh (I Sử Ký 12:1-22). Ngoài ra, ông có thể sai người đi khắp nơi cổ động, tuyên truyền cho mình. Nhưng Đa-vít cầu nguyện, ông nhận rằng xứ sở và dân sự là của Chúa, Ngài có quyền cao cả trên mọi người, có quyền quyết định tối hậu trong mọi việc. Ông xin Chúa cho ông biết, ông có nên đi đến một thành nào của chi phái Giu-đa chẳng? Không phải ông chờ trong đôi ba phút hay một hai lần mà được Chúa đáp ngay, mà chắc phải kiên nhẫn chờ đợi Chúa mới cho biết: *"Hãy đi lên"*. Ông tiếp tục xin Chúa cho biết ông lên thành nào, Chúa đáp: *"Hép-rôn"* (câu 1). Bây giờ, ông mới đi đến đó.

Đa-vít rất quen biết Đức Chúa Trời nhờ tương giao mật thiết với Ngài. Ông đã hành động một cách cẩn thận với tinh thần khiêm nhường. Về sau, Sa-lô-môn khuyên: *"Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con. Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con"* (Châm Ngôn 3:5-6). Phao-lô cũng khuyên: *"Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn mà trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời"* (Phi-líp 4:6). Khi Đa-vít và đoàn tùy tùng từ Xiéc-lác đến Hép-rôn, những người Giu-đa đi đến đó và xúc dầu cho Đa-vít làm vua nhà Giu-đa. Các trưởng lão của Giu-đa đã đặt một mão triều lên đầu Đa-vít mà tung hô ông là vua của họ.

Đa-vít có nghe người Y-sơ-ra-ên tại Gia-be thuộc vùng Ga-la-át đã can đảm đi cả đêm đến tường thành Bết-san lấy xác của vua Sau-lơ và các con trai ông đem về chôn trong mộ (I Sa-mu-ên 31:11-13). Đa-vít sai sứ giả đến, ngỏ lời khen ngợi lòng tốt của họ, chúc phước và hứa sẽ hậu đãi họ. Biết dùng người, biết trách người, biết khen người, tức là biết xử thế.

Khi Sau-lơ đã qua đời, quan tổng binh Áp-ne tôn Ích-bô-sết là con trai Sau-lơ lên làm vua cai trị mười một chi phái tại Ma-ha-na-im. Đa-vít chỉ cai trị chi phái Giu-đa tại Hép-rôn trong 7 năm 6 tháng.

Áp-ne là người ngoan cố, không biết phục thiện, vì ông biết rõ Chúa đã xúc dầu cho Đa-vít làm vua Y-sơ-ra-ên chớ không phải Ích-bô-sết. Nhưng bấy lâu, ông theo Sau-lơ làm quan tổng binh, bây giờ Sau-lơ thất bại, ông sợ mất chức tổng binh nếu ông trở về với Đa-vít. Vì thế, ông tôn Ích-bô-sết làm vua để chống lại Đa-vít hầu bảo vệ quyền lợi riêng tư của ông. Hậu quả của việc đó làm thiệt mạng nhiều người, và cuối cùng cũng thiệt mạng ông nữa. *“Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt,... Và, chăm về xác thịt sinh ra sự chết,... vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi vì nó không phục dưới luật pháp của Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Và, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời”* (Rô-ma 8:5-8). Vậy, đừng ngoan cố nhưng phải phục tùng ý muốn của Chúa trong mọi việc.

II. ĐA-VÍT LÀM VUA CỦA CẢ 12 CHI PHÁI Y-SƠ-RA-ÊN (II Sa-mu-ên 5:1-5)

Thời gian bảy năm sáu tháng trôi qua, 11 chi phái kia thấy chi phái Giu-đa có phước quá, vì họ được ở dưới quyền cai trị của Đa-vít. Và lại, Ích-bô-sết đã bị ám sát, nên các trưởng lão đại diện 11 chi phái Y-sơ-ra-ên và toán quân kéo đến Hép-rôn, hạ mình xuống, một lòng một dạ tôn Đa-vít làm vua của họ. Ai nấy ở đó ba ngày ăn uống, thông công vui vẻ với nhau (I Sứ Ký 12:23-40).

Đa-vít, không chinh phục toàn dân bằng vũ lực, hoặc bằng thủ đoạn mà bằng tình thương chân thật. Họ không những cúi đầu trước mặt ông mà cúi cả lòng nữa. Ông không đòi hỏi, nhưng họ tha thiết xin được ông làm vua của họ, vì họ muốn được phước như chi phái Giu-đa. Đa-vít không muốn được tài sản của họ mà muốn được tấm lòng của họ, tức là được chính mình họ. Vì nếu chưa được lòng của họ thì kể như chưa được gì cả. Cai trị bằng sức mạnh không so được với cai trị bằng tình thương.

Chúa Giê-xu có hết thảy quyền hành trên trời và dưới đất vì muôn vật bởi Ngài dựng nên, đến nỗi chẳng hề có vật chi đã được dựng nên mà không bởi Ngài. Dầu vậy, Chúa không chinh phục nhân loại bằng quyền năng vô hạn của Ngài, mà bằng tình yêu đời đời của Ngài. Bởi tình yêu đó, trải qua hơn 20 thế kỷ, tất cả thần dân của Ngài đều tôn Ngài làm Vua độc nhất vô nhị của họ. Trừ ra một vài chó sói đội lột chiền, ngoài ra, vô số người sẵn sàng chết vì Ngài bởi vì họ rất yêu Ngài.

Đa-vít làm vua hơn 40 năm: 7 năm 6 tháng tại Hép-rôn và 33 năm tại Giê-ru-sa-lem. Ông qua đời năm 71 tuổi.

III. ĐA-VÍT CHIẾM THÀNH GIÊ-RU-SA-LEM (II Sa-mu-ên 5:6-12)

Trong thời Áp-ra-ham, thầy tế lễ Mên-chi-xê-đéc là vua của Sa-lem (Sáng Thế Ký 14:18). Khi gia đình của Gia-cốp bỏ Ca-na-an xuống Ê-díp-tô và 400 năm sau, con cháu của họ là dân Y-sơ-ra-ên trở lại, Giê-ru-sa-lem ở trong tay Giê-bu-sít (Giô-suê 10:1-3). Khi dân Y-sơ-ra-ên chiếm cứ Ca-na-an và phân chia xứ sở thì Giê-ru-sa-lem thuộc về chi phái Bên-gia-min (Giô-suê 18:26). Nhưng chi phái Bên-gia-min không chiến thắng nổi dân Giê-bu-sít, nên dân ấy còn ở giữa dân Y-sơ-ra-ên tại Giê-ru-sa-lem (Các Quan Xét 1:21). Khi Đa-vít lên ngôi vua, ông thấy cần phải chiếm thành Giê-ru-sa-lem, dùng làm thủ đô vì là một địa điểm quan trọng.

Dân Giê-bu-sít ở tại Giê-ru-sa-lem lâu năm, đã xây đắp thành ấy trở nên kiên cố lắm và họ tưởng không ai có thể hạ được. Họ

thách đố Đa-vít, cho rằng kẻ mù và què cũng thừa sức giữ thành mà quân lực của Đa-vít không bao giờ vào được. Nhưng Đa-vít chỉ ra lệnh, một tướng lĩnh của ông là Giô-áp đã chiếm được thành (II Sử Ký 11:6-7). *“Đa-vít ngày càng cường thịnh, vì Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng người”* (I Sử Ký 11:9). Đức Chúa Trời vạn quân ở cùng thì kẻ yếu trở nên mạnh, kẻ mạnh được mạnh hơn. *“Họ đi tới, sức lực lần lần thêm”* (Thi Thiên 84:7), càng đi càng mạnh. Khi biết mình yếu đuối mà tin cậy Chúa, thì được mạnh mẽ, khi biết mình không có gì mà tin cậy Chúa, thì có đủ mọi sự. Sức mạnh của Đa-vít đến từ Chúa. *“Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ lập sự bình an cho chúng tôi, vì mọi điều chúng tôi làm, ấy là Ngài làm cho!”* (Ê-sai 26:12).

Toàn dân Y-sơ-ra-ên đã đồng tâm nhất trí tôn Đa-vít lên làm vua của họ là một hình ảnh tuyệt vời về Cơ Đốc nhân toàn thế giới đã phủ phục nơi chân của Chúa Giê-xu, tôn Ngài làm Vua của họ. *“Nước nào có Giê-hô-va làm Đức Chúa Trời mình, dân tộc nào được Ngài chọn làm cơ nghiệp mình có phước thay!”* (Thi Thiên 33:12). Nguyên mỗi chúng ta tận hiến đời mình cho Chúa, để làm ngôi ngự của Ngài, hầu ai nấy đều nói rằng: Ngài là Chúa tôi và tôi yêu Ngài.

Đa-vít được Chúa ở cùng, nên ngày càng cường thịnh là hình ảnh rõ rệt về một đời sống tôn Chúa làm Vua, thì luôn luôn cường tráng, sung mãn; thịnh vượng như cây trồng gần dòng nước, như vườn năng tưới, nên lúc nào cũng xanh tươi, cũng ra trái, vẻ đẹp của Cơ Đốc nhân là khiêm nhường nhưng cao thượng, đơn sơ nhưng thành thực, yêu thương cùng thanh khiết.

CÂU HỎI ÔN BÀI

1. Khi Sau-lơ đã qua đời, Đa-vít làm gì? Khi ông vâng lời Chúa đến Hép-rôn, có gì xảy ra?
2. Trong lúc đó, Áp-ne làm gì? Kết quả của Áp-ne là thế nào?
3. Tại sao Đa-vít chinh phục được 11 chi phái kia?
4. Tại sao Đa-vít muốn chiếm Giê-ru-sa-lem?
5. Tại sao Đa-vít ngày càng thịnh vượng?

Bài 40

ĐA-VÍT LÊN NGÔI VUA

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 2:1-11 ; 5:1-12

Câu gốc: Thi thiên 25:4-5

- 1. Trước khi trở về với chi phái Giu-đa, Đa-vít đã:**
 - a. Lên kế hoạch hành quân và xưng vương.
 - b. Sai người đi khắp nơi cổ động, tuyên truyền cho mình.
 - c. Cầu vấn Đức Giê-hô-va.
 - d. Câu a, b đúng.
- 2. Ai đã xúc dầu cho Đa-vít làm vua nhà Giu-đa ?**
 - a. Tiên tri Sa-mu-ên.
 - b. Ích-bô-sết, con trai của Sau-lơ.
 - c. Thầy tế lễ A-bi-tha.
 - d. Những người Giu-đa.
- 3. Khi Đa-vít được tôn làm vua dân Giu-đa thì ai được tôn làm vua dân Y-sơ-ra-ên ?**
 - a. Áp-ne, quan tổng binh của Sau-lơ.
 - b. Ích-bô-sết, con trai Sau-lơ.
 - c. Giô-áp, quan tổng binh của Đa-vít.
 - d. Na-banh, thuộc giòng dõi Ca-lép.
- 4. Đa-vít đã chinh phục toàn dân Y-sơ-ra-ên để lên ngôi vua cả 12 chi phái Y-sơ-ra-ên bằng:**
 - a. Vũ lực.
 - b. Tình yêu thương chân thật.
 - c. Tài năng.
 - d. Câu a, c đúng.
- 5. Chúa Giê-xu chinh phục nhân loại bằng:**
 - a. Các phép lạ chữa bệnh.
 - b. Tình yêu đời đời của Ngài.
 - b. Những bài thuyết giảng về Nước trời.
 - d. Câu a, b, c đúng.
- 6. Đa-vít càng ngày càng cường thịnh vì:**
 - a. Ông có lòng nhân hậu thường cứu giúp mọi người.
 - b. Ông có quân hùng tướng mạnh.
 - c. Giê-hô-va là Đức Chúa Trời vạn quân ở cùng người.
 - d. Câu a, b, c sai.
- 7. Ai đã xúc dầu cho Đa-vít làm vua của Y-sơ-ra-ên tại Hép-rôn?**
 - a. Tiên tri Sa-mu-ên.
 - b. Hết thầy các trưởng lão Y-sơ-ra-ên.
 - c. Thầy tế lễ Mên-chi-xê-đéc.
 - d. Hết thầy các trưởng lão Giu-đa.
- 8. Theo Giô-suê 18:28, Giê-ru-sa-lem thuộc về chi phái:**
 - a. Ma-na-se.
 - b. Ép-ra-im.
 - c. Gát.
 - d. Bên-gia-min.
- 9. Theo bài học, vẻ đẹp của Cơ Đốc nhân là:**
 - a. Khiêm nhường nhưng cao thượng.
 - b. Đơn sơ nhưng thành thật.
 - c. Yêu thương cùng thánh khiết.
 - d. Câu a, b, c đúng.
- 10. Lời Chúa cho biết nước nào có Giê-hô-va làm Đức Chúa Trời mình thì:**
 - a. Không bị đói kém.
 - b. Không bị chiến tranh.
 - c. Có phước.
 - d. Được hùng cường.



Bài 40

ĐA-VÍT LÊN NGÔI VUA

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 2:1-11 ; 5:1-12

Câu gốc: Thi thiên 25:4-5

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Xin cho biết tiến trình “lên ngôi” của Đa-vít? Đa-vít đã chinh phục lòng dân bằng cách nào và kết quả ra sao?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Vì sao Đa-vít muốn chiếm thành Giê-ru-sa-lem? và ông chiếm bằng cách nào? Bí quyết nào giúp Đa-vít thành công trong việc cai trị và chiến đấu với kẻ thù? Bài học cho chúng ta?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....